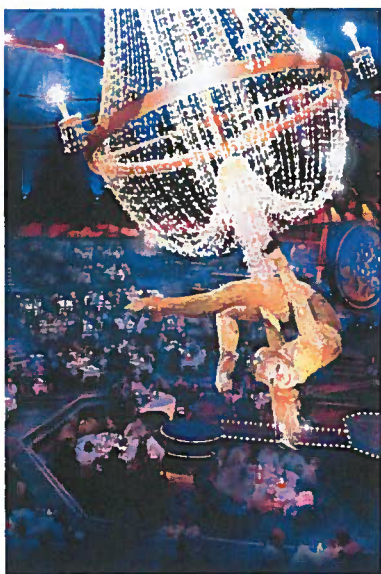

Der er plads til knap 1.000 gæster i Cirkusbygningens kuppelsal, og der er godt fyldt op. Bordene er spredt ud over etagerne og fint dækket med hvide duge, sølvskinnende bestik og små lys, der ligner pletter af guld, når man skuer ud over den ellers mørklagte sal. Glassene fyldes med vin og isvand, energiske tjenere serverer den første af fire retter, alting vibrerer af småsnak og forventning. Scenen i centrum af salen er stadig tom. Men der går ikke lang tid, før spotlightet tændes, alle bliver stille, og festen går i gang.

Og en fest er det. Wallmans anmelderroste dinnershow er fyldt med artister, der svæver i lysekroenerne, hæsblesende akrobatik og musikalske fortolkninger af nogle af verdens største stjerner. Imens nyder publikum deres fireretters menu og spejder efter deres personlige tjener på scenen – for her er artisterne både stjerner og tjenere.

– At være direktør for Wallmans er en skæg blanding af fest og benhårdt arbejde. Det er vildt kompliceret at få showet til at gå op i en højere enhed. Alt skal fungere, og alle skal være topmotiverede, men samtidig har jeg aldrig arbejdet et sted, hvor vi krammer hinanden så meget, siger Dorthe Fryd Ekelin, 52, der i 2011 blev headhuntet til jobbet som direktør for Wallmans.

Det nye show er mere freaky og cirkusagtigt end de foregående. Dorthe og teamet bag »Freak« har tilladt sig at lege med koncepterne og vende tingene lidt på hovedet.

Hun vil skabe den perfekte aften ude

Som direktør for Wallmans har Dorthe Fryd Ekelin den gamle Cirkusbygning i København som sin kreative legeplads. I jobbet trækker hun på alle sine tre uddannelser – og hun er først rigtig tilfreds, når hun har formået at overraske sit publikum.

– Jeg er måske lidt visionær, måske også lidt utålmodig, og jeg mener, at begge karaktertræk er fordelt i mit job. Her skal der ikke være langt fra tanke til handling, siger Dorthe Fryd Ekelin.

Uden for åbningstid er Cirkusbygningen knap så farverig, men weekendens feststemning summer stadig blidt i kuppelsalen, hvor de mørklagte lysekroner hænger tavst over salen. Dorthe har inviteret til et smugkig på Cirkusbygningen i civil – ingen musik, ingen glimmer, og scenen er skjult bag et tungt rødt velourtæppe.

– Til hverdag er Cirkusbygningen skøn, rolig og frem for alt et meget uformelt sted at arbejde. Her er fyldt med kreative sjæle, så miljøet er der efter. Jeg kan sidde inde på mit kontor med næsen i computeren, og så smådanser der lige en syngende artist forbi ude på gangen, fortæller Dorthe.

Løse – og behårde

Smilende og fortællende leder hun mig gennem alle bygningens sidegemakker. Gennem de gamle og nye gange, op og ned ad de mange trapper og ud i køkkenet, hvor stemningen under et show er tjepe og kontant, for på en god aften skal der laves mad til tusind mennesker.

– I en forretning som vores er det marginalerne, der kan vælte det hele, og derfor er det enormt vigtigt, at alt fungerer. Lige så løse vi er om dagen, lige så behårde bliver vi om aftenen. På den måde kan man nærmest kalde os militære. Showet går i gang klokken 18.57, og er artisterne ikke på scenen, så går showet i gang alligevel.

Køkkenet ligger, hvor de gamle hestestalde engang lå, og elefantgangen fungerer som garderobe for artisterne, der skifter det ene festfyrværkeri af et kostume ud med det andet under et show. Solgule flæsekjoler hænger side om side med blanke, grønne jakkesæt – sammen ligner de bare hidsige farvesprøjt på bøjler, men hver for sig gemmer de på en lang række overvejelser om showets karakter. I sin fine slå omkjole er Dorthe en del mere nedtonet, end de eksplosive kostumer lægger op til, men hun lader kærligt fingrene stryge hen over tøjstativet, da vi går gennem garderoben.

Opfyldte pigedømme

Som barn boede Dorthe i Sønderjylland med sine forældre. De tog jævnligt datteren med på familiebesøg til Sjælland, og gennem hele sin barndom var der fire ting, Dorthe forbandt med København.

– Tivoli, D'Angleterre, det nu lukkede Daells Varehus og så Cirkusbygningen, hvor der dengang blev drevet cirkus. For mig var det hele definitionen af København. Jeg kan så tydeligt huske fornemmelsen af at traske op ad trapperne her i Cirkusbygningen – den der sitrende forventning i kroppen, spændingen, hvad venter der for enden? Hvilke eventyr møder mig, når jeg når det øverste trappetrin?

Viljen og tilfældet ville, at Dorthe endte med at arbejde på tre af de fire steder, hun som lille pige forbandt med store København.

Hun har været med til at starte Hotel Sankt Petri op – det hotel, der blev etableret i Daells Varehus' lokaler – hun har arbejdet som salgs-, marketing- og pr-direktør på D'Angleterre, og nu er hun direktør for Wallmans og vandrer op og ned ad eventyrtrapperne i Cirkusbygningen flere gange om dagen.

– Jeg har fulgt mine drømme, og det har kostet blod, sved, tårer og perioder med arbejde 24 timer i døgnet, men det er det værd. Alle de spændende erfaringer, jeg har gjort mig, alt det, jeg har opnået og oplevet.

– Noget af det vigtigste, jeg har lært, er, at man kan meget mere, end man tror. Når jeg tænker: Det her går sgu ikke, så retter jeg det til: Det her SKAL gå. Og som oftest går det, siger Dorthe.

Dorthe bor i Sverige med sine to børn. Hun er oprindeligt uddannet

Lige så løse vi er om dagen, lige så behårde bliver vi om aftenen

inden for henholdsvis økonomi og reklame – og så er hun tidligere børnehavepædagog. Hun havde ikke troet, hun skulle bruge sin erfaring fra børnehaven så meget, som hun gør i sit daglige arbejde, men det at rumme og omfavne den kæmpe diversitet, der er mellem grupperne i Wallmans – dét er noget, hun for længe siden lærte som pædagog.

– Børnehavepædagoguddannelsen er måske den bedste lederuddannelse, jeg har fået. Det troede jeg ikke, da jeg tog den, men set i bakspejlet har jeg fået rigtig meget med fra den tid. Som direktør for Wallmans trækker jeg på erfaringer fra alle mine tre uddannelser – det økonomiske, reklamedelen og frem for alt det menneskelige.

For i Wallmans er det mennesker, der er i fokus. Gæsterne ved bordene omkring scenen om aftenen skal føle sig personligt i kontakt med ar-

WALLMANS

I snit har Wallmans i København haft 70.000 gæster årligt siden starten i 2004. Med sine 10 meget forskellige shownumre appellerer showet til en bred vifte af både yngre og ældre gæster. Dinnershowet består af en firretters menu akkompagneret af show med musik, dans og underholdning. Efter showet kan gæsterne fortsætte festen på dansegulvet i Wallmans Natklub. Det nyeste show »Freak« spiller fra den 28. august 2014 og frem til juni 2015. Læs evt. mere på wallmans.dk.

Artisterne skal være stjerner på scenen, og kokkene skal være stjerner i køkkenet. Mad, show og service skal gå op i en højere enhed, og Dorthe kræver af sine ansatte, at alle dele af konceptet er på samme kvalitetsniveau.

tisterne, der det ene øjeblik står på scenen i glimtende pailletkjoler og krænger hjerte og sjæl ud i mikrofonen og det næste går glade og veloplagte fra bord til bord, skænker vin, stabler brugt service på bakker og spørger ind til gæsternes oplevelse af showet.

– Det giver en nærhed og ægthed, og skaber en afslappet atmosfære. Næsten som var gæsterne på besøg hjemme hos artisterne.

Wallmans artister er ikke fastansatte, showet ændrer sig fra år til år, og der er jævnlige brug for nye kræfter. Mange af artisterne har store musical- og teaterkarrierer bag sig, ligesom mange af dem er udenlandske og har været vidt omkring i den optrædende verden.

– Vores artister er rigtig dygtige, og jeg kan godt lide, at de i deres tid i Wallmans lærer noget, de ikke ville have lært, hvis de kun stod på scenen – nemlig den kontakt, de skaber til deres publikum, når de agerer tjenere mellem shownumrene.

Vi har været Cirkusbygningen

Meld dig ind i Mit SØNDAG og få chancen for at vinde 2 billetter til en perfekt aften i Wallmans. Se mere på side 53.

rundt, Dorthe med små lys galopperende i øjnene, mens hun viste sit hjertebarn frem.

At overraske

Men den stemningsfulde bygning er ikke det eneste, direktøren lægger sin energi i. Tidligere i år lancerede hun »Din Store Dag«, hvor hun i samarbejde med Kræftens Bekæmpelses netværk for unge, Drivkræften, inviterede ti kræftsyge og ti pårørende på velkomstdrinks, rundvisning i Cirkusbygningen, firerretters middag, drikkevarer og show. En dag inspireret af det lignende svenske »Min Stora Dag.«

– Ellen, min datter, er 15 år og har levet med diabetes 1, siden hun var seks. I 2013 deltog hun i det svenske »Min Stora Dag,« hvor hun sammen med en masse andre i samme situa-

– Vi har en showproducent og en musikproducent, der begge er fantastiske, så på den måde har jeg det let, siger Dorthe, der som direktør blandt andet står for Wallmans overordnede strategi.

tion havde en fantastisk aften. Da jeg hørte om det, tænkte jeg: Helt ærligt, hvorfor gør vi ikke noget lignende i Wallmans? Vi har jo rammerne og mulighederne.

I år valgte de at fokusere på kræftpatienter, næste år vil de måske gå gennem Hjerteforeningen eller Diabetesforeningen, for »Din Store Dag« skal være en tilbagevendende begivenhed.

Det er blot en af de ting, Dorthe håber at opnå med Wallmans. En anden ting er noget så simpelt som at overraske.

– Når folk ser showet, skal de udbryde: »Hold da op, det havde jeg ikke lige troet, jeg skulle se«. De skal ikke sige: »Ja, det var et dejligt show, vi fik noget dejlig mad, det hele var som forventet«. Nej! De skal overraskes!

Overrasket – og imponeret – er jeg i hvert fald, både over det sprudlende, opfindsomme show og de mindst lige så sprudlende, opfindsomme kvinder, der står bag. Dorthe er nået langt med Wallmans og vil gerne nå længere. Som hun siger:

– Da jeg startede som direktør, var der nogen, der spurgte mig, hvad det egentlig var, der foregik oven på den cirkusbygning. Noget med et show og et svensk koncept eller..? Så vi bliver nødt til at sætte Wallmans på dagsordenen. Gøre vores show til noget, folk må se. Og vi er gode på vej.

CIRKUSBYGNINGEN

Er tegnet af arkitekt Henrik Vilhelm Brinkopff og opført i 1885-1886. I det meste af 1900-tallet havde cirkusfamilierne Schumann og Benneweis cirkus i bygningen, og i 1988 blev den fredet. Wallmans indtog stedet med shows fra 2004, men købte først endeligt bygningen af Københavns Kommune i 2011 – for 45 millioner kroner.